

Arrest

nr. 262 283 van 15 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 4 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 mei 2021 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DIJCKMANS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Jikwa etnie. U bent geboren op 5 april 1986 in Bota-Limbe. U woont in Munyenge, Regio Zuid-West. U bent ongehuwd en heeft 1 dochter.

In 2004 vat u een studie rechten aan op de Universiteit van Yaoundé. U betreft een hostel in Soa, in de buurt van de Universiteit.

U bent lid van een studentenvereniging en neemt deel aan demonstraties om de situatie van de Engelstaligen aan te kaarten. Op 14 mei 2007 wordt een aantal van de demonstrerende studenten

opgepakt. U wordt zelf eveneens gearresteerd en naar de brigade van de gendarmerie gebracht. U wordt meer dan een maand vastgehouden op verdenking van het verstoren van de nationale feestdag. Op 4 juni 2007 worden jullie voor een militair tribunaal geleid. Op 27 juni worden jullie vrijgelaten na tussenkomst van de schooladministratie en het ministerie van onderwijs. Na uw vrijlating gaat u naar Munyenge om te bekomen van de gebeurtenis. Het volgende schooljaar herneemt u uw universitaire opleiding. In 2010 rondt u uw universitaire studies af.

Na afloop van uw studies keert u terug naar Munyenge, waar u uw vader bijstaat op de plantages.

In januari 2014 vat u een stage aan op het kantoor van de advocaat van uw familie te Buea. In augustus 2015 wilt u zich inschrijven voor een opleiding bij de universiteit te Buea. Er wordt echter rekening gehouden met een regionale balans, waardoor u niet toegelaten wordt tot de opleiding.

Op 6 september 2015 gaat uw vader naar een vergadering buiten het dorp Munyenge. Hij is lid van South Cameroons National Congress (verder SCNC). Hij zou enkele dagen afwezig blijven. Onderweg naar huis wordt hij echter overvallen en vermoord. Op 14 september 2015 wordt het lichaam van uw vader ontdekt. De chieft van Munyenge betreft de administratie bij het onderzoek naar de dood van uw vader en er wordt een autopsie uitgevoerd. Tot op heden is niet geweten wie uw vader gedood heeft. Uw vader was niet alleen tegen het Franstalige regime, maar had ook problemen met o.m. de dorpsgemeenschap en de kerkgemeenschap omdat hij traditionele en religieuze activiteiten had.

Op 1 oktober 2015 neemt u in Munya, in de omgeving van Buea, deel aan een manifestatie ter herdenking van de onafhankelijkheid van Zuidelijk Kameroen. U wordt opgesloten in Buea Central Police Station. U wordt een week vastgehouden, waarna u op borgtocht wordt vrijgelaten. Uw advocaat, barrister O.C., betaalt de borg. Omdat uw vader overleden is, gaat u naar Munyenge.

Rond 17 november gaat u met een vriend iets drinken in het dorp. Uw neefje C. komt u verwittigen dat u door twee personen gezocht wordt. Hij vertelt u dat zij een oproepingsbrief komen brengen en dat u deze moet tekenen voor ontvangst. U weet echter dat zij u willen arresteren omwille van de demonstratie van 1 oktober. Nog diezelfde avond gaat u naar een huis dat zich op de plantage van uw vader bevindt. U belt die avond nog naar uw moeder en legt haar uit waar u bent. U duikt twee maanden onder op de plantage.

Uw moeder spreekt in deze periode haar contacten aan en weet via N.A. te regelen dat T.S., een militair, u naar Nigeria brengt zodat u een visum voor Roemenië kan regelen. U blijft enkele dagen in Nigeria, waarna u terugkeert naar Kameroen om afscheid te nemen van uw familie. U verblijft een week bij Anthony in Douala. U verlaat Kameroen op 18 januari 2016 en reist via België naar Roemenië. Twee maanden later dient u een verzoek tot internationale bescherming in te Roemenië omdat uw visum dreigt te vervallen en u niet weet wat u anders moet doen. De Roemeense autoriteiten weigeren u de internationale bescherming.

Vanaf 2016 spreekt u zich op facebook uit over de situatie van de Engelstaligen in Kameroen. Op facebook worden u en uw familie bedreigd. Onder meer de chieft van uw dorp raadt u aan om niet langer dingen te posten. U volgt de raad van de chieft op en sinds 2018 plaatst u veel minder posts dan voorheen.

In april 2018 verdwijnen uw moeder en uw dochter nadat het dorp Munyenge door militairen wordt aangevallen. U heeft sindsdien niets meer van hen vernomen.

U bent lid van enkele organisaties zoals West Cameroon Movement for Change (verder WCMFC) en Cameroon Anglophone Civil Society Consortium (verder CACSC). U zamelt via deze organisaties geld in om personen in een slechte situatie, zoals gebrek aan voeding of kledij, te helpen.

U verlaat Roemenië in mei 2018 en reist naar Spanje. In Spanje wordt u gedurende enige tijd vastgehouden omdat u niet beschikt over een visum. Op 19 november reist u naar België. In België dient u op 20 november 2018 een verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een paspoort, diverse verklaringen van kennissen in Kameroen (uw advocaat, uw ex-partner G.K., N.A., chieft Denis Likowo Metombe), informatie aangaande de situatie in Kameroen, posts die u plaatste op sociale media, autopsieverslag n.a.v. het overlijden van uw vader, brief Rode Kruis Tracing, documenten m.b.t. inburgering, documenten m.b.t. tewerkstelling in België, opheffing Code 207 door Fedasil, documenten m.b.t. werkloosheidsuitkering partner, attest OCMW Antwerpen, lidmaatschap CM, attest psychologische

opvolging (dd. 24/06/2020), geboorteakte dochter, oproeping door de Nationale Episcopale Conferentie van Kameroen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het door u neergelegde attest van psychologische opvolging blijkt immers dat u lijdt aan post-traumatische stress en dat u symptomen van een depressie gekoppeld met angsten vertoont (attest beschikbaar in de groene map). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het onderhoud onderbroken (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 11/02/2021 (verder notities CGVS), p. 9 + p. 16). Er werd u eveneens meegegeven dat u zelf ook kon aangeven indien u nood had aan een korte onderbreking (notities CGVS, p. 3), van welke mogelijkheid u gebruik maakte (notities CGVS, p. 30). Verder blijkt uit het geheel van uw verklaringen voor het CGVS en voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om een vrees voor vervolging in uw thuisland uit te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u het statuut van vluchteling niet kan toekennen.

U verklaart voor het CGVS dat u op 1 oktober 2015 gearresteerd werd tijdens een demonstratie, waarna u een week werd vastgehouden in Buea Central Police Station (notities CGVS, p. 19-20).

U verklaart in Roemenië een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben (notities CGVS, p. 17). Gevraagd of uw verzoek geweigerd werd, antwoordt u bevestigend. Uit uw verklaringen blijkt dat de Roemeense asielautoriteiten reeds een beslissing namen m.b.t. een nood aan internationale bescherming uwentwege, wat eveneens onderbouwd wordt door de informatie beschikbaar voor het CGVS (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). **Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Roemenië ondermijnt reeds de ernst van de door u ingeroepen vrees ten zeerste.**

Voor het CGVS verklaart u dat u op 1 oktober 2015 gearresteerd werd tijdens een demonstratie (notities CGVS, p. 19-20). U verklaart verder dat u gedurende een week werd vastgehouden door de politie (notities CGVS, p. 19-20 + p. 23). U verklaart eveneens dat **het lichaam van uw vader ontdekt werd op 14 september 2015** (notities CGVS, p. 23 + p. 20 + p. 27), vóór uw detentie n.a.v. deze bewuste demonstratie op 1 oktober 2015. Voor de DVZ verklaarde u op 27 november 2018 echter dat uw **vader overleden is op 10 oktober 2015** (Verklaring DVZ, vraag 13). Op 2 augustus 2019 verklaarde u voor de DVZ **eerst gearresteerd geweest te zijn, waarna uw vader aangevallen en vermoord werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U verklaarde immers dat de zaak rond uw tweede arrestatie nog lopende was toen uw vader vermoord werd.** Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen dienaangaande, verklaart u misschien gestresseerd geweest te zijn (notities CGVS, p. 30) en geeft u toe een fout gemaakt te hebben. Echter, bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS geeft u niet aan dat u omtrent het overlijden van uw vader foutieve verklaringen heeft afgelegd voor de DVZ (notities CGVS, p. 3). Uw inconsistente verklaringen, nl. of uw vader gedood werd voor of na uw detentie in oktober 2015, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan.

Het is daarenboven niet aannemelijk dat u **helemaal geen idee heeft welk bedrag er betaald werd om u op borgtocht vrij te krijgen** (notities CGVS, p. 23), hoewel u over uw detentie sprak met o.m. uw familie en de advocaat van uw familie.

U verklaart dat u in de laatste week van september (2015) aanwezig was bij een vergadering om de bewuste demonstratie te organiseren (notities CGVS, p. 24-25). Het is echter niet aannemelijk dat u niet meer zou weten wie deze vergadering leidde, hoewel u door uw collega M.M. voor deze vergadering uitgenodigd werd. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen voor de DVZ dat u betrokken was bij de

organisatie van de bewuste demonstratie (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Uitdrukkelijk gevraagd naar activiteiten voor organisaties vermeldt u enkel activiteiten uit uw studententijd, in de periode 2004-2010. Hierbij wordt eveneens opgemerkt dat uit de verklaringen van G. K. en O.C.M. – verklaringen die u zelf neerlegt tijdens het onderhoud voor het CGVS - niet blijkt dat u betrokken was bij de organisatie van de bewuste demonstratie, hoewel u met o.m. uw advocaat en uw vriendin sprak over uw detentie (notities CGVS, p. 23). Uit het door u neergelegde attest m.b.t. psychologische opvolging blijkt evenmin dat u betrokken was bij de organisatie van deze demonstratie. U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw bijdragen tot de bewuste demonstratie.

Bovendien **lijkt uit uw verklaringen omtrent uw bezigheden in Kameroen niet dat u politiek actief was**. Immers, gevraagd wat u deed naast uw werk en uw studies, verklaart u immers naar de kerk te gaan, naar sport te kijken, vrienden te ontmoeten en te relaxen (notities CGVS, p. 9-10). Gevraagd of u nog andere dingen deed, verklaart u ook gewerkt te hebben op de plantage van uw vader en dat u o.m. naar Thailand reisde voor de zaak van uw vader. Nogmaals gevraagd of u andere dingen deed, antwoordt u ontkennend. Dat u, op het moment dat op een open manier gevraagd wordt naar uw tijdsbesteding, helemaal niet denkt aan uw beweerde politieke activiteiten als o.a. mede-organisator van een demonstratie, is opmerkelijk te noemen.

Verder is het opvallend dat u verklaart te denken dat u in oktober 2015 opgepakt werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1), naar aanleiding van een protest dat u denkt dat op 1 oktober 2015 plaats had. **Het valt uitermate op dat u voor de DVZ niet met zekerheid kan aangeven wanneer u deelnam aan een protestactie, hoewel deze actie gebeurde op de dag waarop de onafhankelijkheid van Groot-Brittannië herdacht wordt en u voor het CGVS met zekerheid aangeeft dat dit op 1 oktober 2015 was** (notities CGVS, p. 20). Gelet op uw profiel van universitair opgeleid persoon (notities CGVS, p. 5) en uw (beweerde) inzet voor de Engelstalige zaak (notities CGVS, p. 9 + p. 19-21 + p. 25) kan echter verwacht worden dat u met zekerheid kan aangeven wanneer deze demonstratie en de daaraan verbonden arrestatie plaats hadden, te meer daar u op het moment van dit onderhoud voor de DVZ zo'n 9 maanden in België was en u ruimschoots de tijd had u hierop voor te bereiden.

Gevraagd met wie u sprak over uw detentie, noemt u o.m. uw moeder (notities CGVS, p. 23). U verklaart dat o.m. N.A. – een vriend van uw moeder - u hielp om uw vertrek uit Kameroen te organiseren (notities CGVS, p. 12). U legt een schriftelijke verklaring die door N.A. opgesteld werd neer. Uit deze verklaring blijkt echter niet dat u gearresteerd en vastgehouden werd omdat u deelnam aan een demonstratie. **Het verwondert uitermate dat uw moeder N.A. enkel spreekt over de dood van uw vader, maar hem niets over uw eigen arrestatie en detentie zou gezegd hebben, te meer daar zij de hulp van deze man inriep om u Kameroen uit te smokkelen en hij wist dat uzelf bewaakt (gevolgd) werd door de veiligheidsdiensten.**

Het verwondert ook dat u, hoewel u naar Nigeria gaat om een visum voor Roemenië te bekomen (notities CGVS, p. 12-13), eerst nog terugkeert naar Kameroen omdat uw moeder en de militairen denken u te kunnen beschermen bij uw terugkeer naar Kameroen (notities CGVS, p. 28-29). **Het is niet aannemelijk dat uw moeder, die er toch alles aan doet om uw vlucht uit Kameroen te organiseren, u naar Kameroen laat terugkeren enkel omdat jullie nog afscheid moeten nemen of omdat u niet alles bij u heeft om te kunnen reizen.** Dit is des te verwonderlijker aangezien A. N. schriftelijk verklaart dat hij zich bewust was van de implicaties wanneer men door de overheid bestempeld wordt als terrorist of separatist en dat hij eveneens wist dat u bewaakt (gevolgd) werd door de veiligheidsdiensten.

Aangaande de verklaringen van uw advocaat O.C.M., chief Denis Likowo Metombe, N.A. en K.G. wordt verder opgemerkt dat **deze verklaringen, onder andere gezien het gesolliciteerd karakter ervan, geen bewijs zijn van de waarachtigheid van de door u of de door de schrijvers van deze verklaringen aangehaalde gebeurtenissen.** Deze schriftelijke verklaringen kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u op 1 oktober 2015 opgepakt werd in de omstandigheden zoals u deze schetst voor het CGVS.

U verklaart verder dat uw vader lid was van South Cameroons National Congress (verder SCNC), dat hij behoorde tot de traditionele elite in Munyenge en dat hij ook problemen had met de dorpsbewoners en de kerkgemeenschap (notities CGVS, p. 20).

Hieromtrent wordt eerst en vooral opgemerkt dat u nergens voor het CGVS (notities CGVS, p. 1-33), noch voor de DVZ (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8) enige verklaringen aflegt waaruit blijkt

dat u een vrees voor vervolging heeft omwille van het lidmaatschap van uw vader bij SCNC dan wel omwille van de problemen die uw vader had met de dorpsbewoners en de kerkgemeenschap van Munyenge.

Ten tweede werd hierboven reeds opgemerkt dat u de **ene keer verklaart dat uw vader vermoord werd voor u op 1 oktober 2015 gearresteerd werd, en de andere keer dat hij na uw arrestatie vermoord werd** (zie supra). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de moord op uw vader grondig aan.

Verder blijkt u uitermate weinig te weten over de omstandigheden rond de moord op uw vader. U verklaart voor het CGVS **niet te weten wie uw vader gedood heeft** (notities CGVS, p. 20-21 + p. 27). Gevraagd of iemand een reden gegeven heeft voor de moord op uw vader (notities CGVS, p. 27-28), verklaart u dat ze alleen maar vermoeden dat het de SCNC kan zijn omdat de overheid daarop gebrand is, terwijl anderen praten over de tradities van het dorp. U verklaart verder dat er **niet geweten is wat de precieze reden is of wie het gedaan heeft**. Gevraagd wie het lichaam van uw vader ontdekte, verklaart u dat het mensen van de gemeenschap waren. Nogmaals gevraagd wie het lichaam ontdekte, verklaart u die persoon niet te kennen omdat u niet in het dorp was, maar dat ze u opbelden. U verklaart uw moeder wel gevraagd te hebben naar de persoon die het lichaam van uw vader ontdekte, en dat zij het wist. Gevraagd hoe het komt dat u dit niet meer weet, verklaart u dat het voor u niet echt een kwestie was om dat te weten, want *“als het lichaam nog vers was, kon ik zeggen dat die persoon nog wel iets gezien kon hebben, maar ik vond dat het op dat moment niet pertinent was omdat het lichaam al in slechte staat was en de geur trok de mensen aan. Ik heb er niet op gefocust, ook toen ze (uw moeder) me hen probeerde te beschrijven. Ik kon de persoon niet herkennen toen ze hem beschreef omdat ik niet altijd in het dorp was.”* Gevraagd of u de chief meer informatie gevraagd heeft, verklaart u dat hij u de naam wel zei en dat het meerdere personen waren, maar dat u hen niet kende toen hij hen probeerde te beschrijven. Het is echter **niet aannemelijk dat u niet meer weet wie het lichaam van uw vader gevonden heeft, te meer daar u de afgelopen 5 jaar ook met de chief hierover gesproken heeft** (notities CGVS, p. 28). Daarenboven verklaarde u voor de DVZ *“We vonden hem pas enkele dagen nadat hij vermist was. We vonden hem in een veld, dicht bij zijn woonplaats”* (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u aanwezig - of alvast betrokken - was op het moment dat het lichaam van uw vader ontdekt werd, wat uw onwetendheid dienaangaande nog opmerkelijker maakt.

Verder legt u voor de DVZ geen enkele verklaring af aangaande het lidmaatschap van uw vader bij SCNC of over de problemen die hij had met dorpsbewoners en de kerkgemeenschap (Vragenlijst CGVS, vragen 3.5-3.8). Hoewel u reeds bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS aangeeft dat u het voor de DVZ kort diende te houden (notities CGVS, p. 3) en u enkele dingen niet gezegd heeft, weet u niet meer wat u voor de DVZ niet gezegd heeft. Er kan van u echter verwacht worden dat u reeds vanaf het begin van de procedure verklaringen aflegt omtrent de (mogelijke) redenen van de moord op uw vader, te meer daar u de te volgen procedure met uw advocaat besproken heeft (notities CGVS, p. 3) en u ook via uw advocaat diverse getuigenissen en allerhande andere documenten neerlegt (notities CGVS, p. 7).

Het door u neergelegde **autopsieverslag** kan het voorgaande niet wijzigen aangezien het niet gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen uwentwege. Daarenboven betreft het door u neergelegde autopsierapport slechts een kopie van een document wat eenvoudig na te maken is.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat uw vader gedood werd in de omstandigheden zoals u deze schetst, laat staan dat u omwille van zijn - door u beweerde - problemen, eveneens problemen zou hebben.

U verklaart eveneens dat u op 14 mei 2007 gearresteerd werd toen u deelnam aan een demonstratie van studenten op de Universiteit van Yaoundé om de situatie van Engelstalige studenten aan te klagen (notities CGVS, p. 19).

Uit uw verklaringen blijkt echter dat u, hoewel u enige tijd werd vastgehouden, vrijgelaten werd dankzij de tussenkomst van o.m. de administratie van de universiteit en het Ministerie van het Hoger Onderwijs (notities CGVS, p. 19). Voor de DVZ verklaarde u eveneens dat u geen straf gekregen heeft en dat de zaak werd afgesloten aangezien het studentenprotesten betrof (Vragenlijst CGVS, vraag 3.2). Hoewel u verklaart na 2007 nog meermaals opgeroepen geweest te zijn door de politionele diensten en zelfs beweert vastgehouden te zijn geweest in oktober 2015, legt u zelf geen verband met de protesten waar u als student aan deelnam (notities CGVS, p. 19-22). Verder blijkt ook niet uit uw verklaringen aangaande de aanvraag van uw paspoort in 2013 dat u door de Kameroense autoriteiten gevisieerd wordt omwille van gebeurtenissen tijdens uw studententijd (notities CGVS, p. 11). Verder blijkt uit de stempels in uw

paspoort dat u in juli 2014 via de luchthaven te Douala reisde, waarna u terugkeerde naar Kameroen, wat geen aanwijzing is voor problemen met de Kameroense autoriteiten, wel integendeel. **Gelet hierop en op uw verklaringen dienaangaande, heeft u geen actuele vrees voor vervolging omwille van uw deelname aan studentenprotesten toen u les volgde op de Universiteit van Yaounde (notities CGVS, p. 5).**

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen maakt u het niet aannemelijk dat u Kameroen verlaten heeft omdat u in de negatieve aandacht van de autoriteiten stond.

Verder verklaart u voor het CGVS dat u in 2016 op Facebook begon te spreken over wat er in Kameroen gebeurde (notities CGVS, p. 8), dat u schreef over hoe de rechten van de mensen geschonden worden, dat u berichten van o.m. activisten en organisaties doorstuurde. Verder **verklaart u online bedreigd te worden** bij de commentaarmogelijkheden, dat ze u en ook uw familie bedreigden omdat jullie de strijd steunen. U verklaart verder dat u sinds 2018 minder post omdat de chief van uw gemeenschap u dat aanraadde. Gevraagd wanneer de laatste post was, kan u dat niet exact zeggen, maar recent heeft u wel boodschappen gedeeld. Later tijdens het onderhoud gevraagd sinds wanneer u bedreigingen krijgt, verklaart u dat dit **begon op het einde van 2016** (notities CGVS, p. 29-30). U verklaart verder dat **in 2017 en 2018 bedreigingen heel gewoon waren**. Verder verklaart u dat o.m. **uw halfzus Melanie ook bedreigd** werd en dat ze u dat zelf vertelde. Echter, **gevraagd naar de contacten met uw familieleden en de moeder van uw dochter, legt u geen verklaringen af waaruit blijkt dat zij bedreigd worden** (notities CGVS, p. 14-16). Bovendien, gevraagd alle redenen waarom u niet naar Kameroen kan terugkeren uit te leggen, legt u zelf geen verklaringen af aangaande de bedreigingen die u kreeg n.a.v. uw activiteiten op facebook (notities CGVS, p. 19-21), hoewel u meermaals de kans geboden werd verklaringen omtrent uw online activiteiten af te leggen. Bovendien **blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ (dd. 02/08/2019) evenmin dat u bedreigd wordt omwille van enige onlineactiviteiten die u ontplooidde na uw vertrek uit Kameroen** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.7). Gevraagd of u iets wou toevoegen, legt u verklaringen af aangaande het verbroken contact met uw familie en uw psychologische problemen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.8). Hiermee geconfronteerd verklaart u dat het misschien lag aan de manier waarop de vragen gesteld werden (notities CGVS, p. 30) en dat de interviewer zei dat u het kort moest houden en dat het interview slechts een samenvatting was. Het tast echter de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de bedreigingen die u na uw vertrek uit Kameroen ontving aan dat u voor de DVZ hier geen verklaringen over aflegt. Er kan van u immers verwacht worden dat u de asieliinstanties reeds vanaf het begin van uw verzoek om internationale bescherming in vertrouwen neemt m.b.t. alle elementen die verband houden met een vrees voor vervolging, waaronder bedreigingen die u en uw familie ontvingen na uw vertrek uit Kameroen.

Tijdens het onderhoud legt u meerdere prints van berichten die u via Facebook deelde neer. Uit deze prints blijkt niet dat u bedreigd werd omwille van uw activiteiten op sociale media. Bovendien, indien er bij de commentaren op de door u neergelegde posts en gedeelde berichten al bedreigingen geformuleerd zouden geweest zijn, kunnen deze gemakkelijk in scene gezet zijn, wat de bewijswaarde ervan grondig ondermijnt.

Verder verklaart u voor het CGVS dat u na uw vertrek uit Kameroen, in de loop van de jaren 2016 en 2017, lid werd van een aantal platformen, nl. **West Cameroon Movement for Change en Cameroon Anglophone Civil Society Consortium** (notities CGVS, p. 8-9). U verklaart verder dat u samen met deze organisaties geld inzamelt voor liefdadigheid. Voor de DVZ legt u geen verklaringen af over een lidmaatschap bij deze organisaties (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Bovendien **blijkt nergens uit uw verklaringen voor het CGVS dat u een vrees voor vervolging heeft louter omwille van een lidmaatschap bij deze organisaties** (notities CGVS, p. 1-33).

Gelet op het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk dat u omwille van uw online activiteiten, dan wel lidmaatschap bij diverse organisaties, gevisieerd wordt door de Kameroense autoriteiten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële

herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone."** dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_situation_securitaire_liee_au_conflit_anglophone_20201016.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en **COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones."** dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. Ze worden er opgevangen door Engelstalige families die reeds lange tijd in Franstalig Kameroen zijn gevestigd, door kerken en traditionele chefs, door Franstalige Kameroeners, ... Er zijn echter ook ontheemden die genoodzaakt zijn op straat te leven. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Vele Engelstalige ontheemden leven er in precaire omstandigheden. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in het Franstalig landsgedeelte vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u 6 jaar in Soa woonde, in de omgeving van Yaoundé (notities CGVS, p. 5-6), toen u een studie rechten volgde aan de Universiteit van Yaoundé. Verder spreekt u wat Frans (notities CGVS, p. 13), wonen uw (half)zussen D. en P. in het Franstalige landsgedeelte, respectievelijk Mangamba en Banga (notities CGVS, p. 14-15) en heeft u regelmatig contact met uw zus P.. U heeft eveneens contact met de moeder van uw dochter die afwisselend in Douala en Buea verblijft (notities CGVS, p. 15). Verder onderhoudt u contact met vrienden die u op de universiteit leerde kennen en die in het Franstalige landsgedeelte wonen en werken (notities CGVS, p. 11). Gevraagd of u zich in het Franstalige landsgedeelte kan vestigen, verklaart u dat het niet kan, omdat u werd vastgehouden en er een opsporingsbericht werd uitgevaardigd (notities CGVS, p. 16), wat u niet aannemelijk wist te maken. Verder haalt u de algemene situatie van Engelstaligen die zich in het Franstalige landsgedeelte vestigen aan. U maakt het echter niet aannemelijk dat u door de autoriteiten gevisieerd of gezocht wordt (zie supra). Er kan verder niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalige landsgedeelte zou vestigen, te meer daar u reeds sinds 2016 in Europa verblijft (notities CGVS, p. 17 + Verklaring DVZ, p. 12), u in België diverse jobs heeft uitgeoefend (zie de door u neergelegde tewerkstellingsdocumenten), u als volwassene meerdere jaren in Yaoundé gewoond en gestudeerd heeft, u een beetje Frans spreekt, en u op zakenreis ging naar het buitenland (notities CGVS, p. 10). Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien blijkt uit uw verklaringen aangaande uw contacten met uw zus P. niet dat zij enige problemen heeft in het Franstalig landsgedeelte (notities CGVS, p. 15)

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: brief Rode Kruis Tracing, documenten m.b.t. inburgering in België, documenten m.b.t. tewerkstelling in België, opheffing Code 207 door Fedasil, documenten m.b.t. werkloosheidsuitkering partner, attest OCMW Antwerpen, lidmaatschap CM, geboorteakte dochter.

De door u neergelegde informatie aangaande de situatie in Kameroen en de oproeping door de Nationale Episcopale Conferentie van Kameroen hebeen geen betrekking op uw persoon en kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt een psychologisch attest (dd. 24/06/2020) voor. Uit dit verslag blijkt dat u lijdt aan een post-traumatische stress t.g.v. gebeurtenissen in Kameroen. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de psycholoog, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Er wordt opgemerkt dat uit het gehoor blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. Er kan bovendien opgemerkt worden dat u, wanneer u bij de DVZ gevraagd werd of er elementen waren die uw deelname aan de procedure bemoeilijkten, hierop negatief antwoordde (zie vragenlijst BPN, dd. 27/11/2018). **Het attest bevestigt dat u psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.**

De volgende documenten werden hierboven reeds besproken: uw paspoort, diverse verklaringen van kennissen in Kameroen (uw advocaat, uw ex-partner G. K., N.A., chief Denis Likowo Metombe), de posts die u plaatste op sociale media en het autopsieverslag n.a.v. het overlijden van uw vader.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker stelt het niet eens te zijn met de motivering van de bestreden beslissing en voert in het verzoekschrift het volgende aan:

"III.2.A. Inhoudelijk verweer

14. Verzoekende partij meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

Een aantal elementen zoals door het CGVS vernield in haar weigeringsbeslissing moeten genuanceerd worden, daar zij op enigszins verkeerde wijze worden voorgesteld. Bepaalde feiten alsook enkele verklaringen van verzoekende partij worden naar voor gehaald volledig uit de context.

*De volgende redenen verantwoorden dan ook waarom verzoekende partij **niet akkoord** kan gaan met de beslissing van het CGVS:*

a. *Eerst en vooral haalt het CG VS de weigering van asiel door Roemenië aan om te besluiten dat "dit reeds de ernst van de door u ingeroepen vrees ten zeerste ondermijnt".*

De procedure in Roemenië liep definitief op zijn einde op 27.04.2018 wanneer verzoeker een document ontving dat hem gebod om Roemenië binnen de 15 dagen te verlaten.

Sinds 27.04.2018 is de situatie van verzoeker nog veranderd, alsook zijn een aantal zaken voor hem duidelijker geworden.

De asielprocedure gevoerd in Roemenië verschilt zodoende van deze die momenteel in België wordt gevoerd omwille van een aantal punten:

a1/ Wat nieuw is in het asielproces in België (en nog niet gekend was in de zaak in Roemenië), is dat verzoeker heeft aangegeven dat hij actief betrokken is bij twee politiek activistische groeperingen zoals Cameroon Anglophone Civil Society Consortium (CACSC) en West Cameroon Movement for Change (WCMC).

a2/ Wat eveneens nieuw is, sinds zijn aankomst in België, betreft de online activiteit van verzoeker op verschillende social media platforms.

Hierop heeft verzoeker bedreigingen gekregen van overheidsagenten en individuen die tegen zijn activiteiten als activist zijn.

Gelet op deze bedreigingen en op aanraden van het thuisfront, spreekt verzoeker zich dan ook voortaan minder uitgesproken uit op social media.

a2/ De plotselinge verdwijning van mijn moeder en dochter nadat Kameroense militairen de gemeenschap waar verzoeker is opgegroeid, Munyenge, waren binnengevallen.

Ook dit feit was nog niet gekend gedurende de asielprocedure in Roemenië.

a3/ De afbranding en totale vernietiging van mijn geboorteplaats Munyenge. Al verzoeker zijn familie-investeringen, bedrijven, huizen en eigendommen zijn vernietigd (stuk 3).

Er zijn zodoende voldoende nieuwe elementen die maken dat verzoeker opnieuw asiel kan aanvragen in België en dat hieromtrent opnieuw - de nieuwe elementen in acht genomen - dient te worden geoordeeld.

De nieuw bijgebrachte elementen versterken namelijk allen verzoeker zijn vrees voor gevangenneming, marteling of vervolging.

b. *Volgens het CGVS zijn de verklaringen van verzoeker voor DVZ en het CG VS omtrent het overlijden van zijn vader, niet gelijklopend.*

Dit hoeft niet te verbazen, nu verzoeker de exacte datum waarop zijn vader effectief vermoord werd niet kent.

b1/ Verzoeker stelt letterlijk voor het CGVS:

"We hebben zijn lichaam op de 14e ontdekt, 14/09. Het werd gedumpt rond het landbouwland waar we woonden."

Verzoeker kent zodoende enkel de exacte datum waarop hij en zijn familie het lichaam van zijn vader gevonden hebben.

Deze gezegdes van verzoeker zijn niet in strijd met wat hij voor DVZ heeft verklaard op 02.08.2019.

Voor DVZ - waar het interview zeer kort moest verlopen - stelde hij: [...]

Volgens de verklaring voor het CGVS werd zijn vader gevonden op **14.09.2015**. Verzoeker werd vervolgens op **01.10.2015** gearresteerd n.a.v. een protest.

Verzoeker is correct als hij zegt dat zijn vader 'in die periode' (de periode van het protest en zijn arrestatie) gestorven is. de twee data liggen 15 dagen van elkaar en bevinden zich dus in dezelfde periode !

Later in zijn verklaring voor DVZ stelt hij nog dat hij vreesde voor de gevolgen (van zijn arrestatie) omwille van wat er met zijn vader was gebeurd.

Hieruit blijkt zodoende nogmaals dat gedurende zijn gevangenschap (vanaf 01.10.2015), die 1 week duurde, hij reeds kennis had van het overlijden van zijn vader.

Zodoende situeert verzoeker het overlijden van zijn vader - zowel in het interview voor het CGVS als in het interview voor DVZ dd. 02.08.2019 - vóór zijn eigen arrestatie op 01.10.2015.

Een andere lezing van beide verklaringen zou flagrant in strijd zijn met deze verklaringen van verzoeker.

b2/ Verder stelt het CGVS dat verzoeker in zijn eerste interview voor DVZ, nl. 7 dagen nadat hij België was binnengekomen, blijkbaar zou hebben verklaard dat zijn vader was overleden op 10.10.2015.

Noch verzoeker, noch zijn raadsman beschikt over een afschrift van dit eerste verhoor bij DVZ en kunnen zodoende de daarin neergeschreven bewoordingen of context niet nakijken, laat staan dat verzoeker er tegenspraak over kan uitoefenen. Dit alleen al brengt een schending van art. 6.1 EVRM met zich mee.

Verder dient gesteld dat verzoeker momenteel nog steeds, maar zeker op het moment van aankomst in België (en na de woelige situatie in Spanje) nog enorm nerveus en gestresseerd was omtrent het verloop van de feiten die hem hadden overkomen.

Een beweerdelijke verspreking van datum, kan dan ook enkel en alleen daaraan te wijten zijn.

c. Het CGVS vindt het niet aannemelijk dat verzoeker niet weet welk bedrag aan borgtocht er in oktober 2015 werd betaald om hem vrij te krijgen.

Verzoeker had na zijn vrijlating (op borgtocht) andere zorgen aan zijn hoofd om te bespreken met zijn familie en advocaat, zoals zijn veiligheid.

Verzoeker weet dit niet omdat dit simpelweg - noch voor hem, noch voor zijn familie – niet het belangrijkste was op dat moment. Zijn veiligheid was primordiaal.

d. Het CGVS vindt het niet-aannemelijk dat verzoeker niet wist wie de vergadering eind september 2015, met het oog op de demonstratie van 01.10.2015, leidde.

Omtrent de laatste week van september 2015, kan verzoeker als volgend meer in detail treden:

d1/ Op 27 september heeft verzoeker samen met een aantal patriottische Zuid-Kameroeners in en rond Buea negen uur lang geheim vergaderd in het huis van een van onze dynamische en charismatische leiders en organisatoren, welke verzoeker nu zijn naam herinnert als Apollos in Muea. Buea.

Ze kwamen die zondag vroeg in de ochtend bij hem (Apollos) thuis om te bespreken en te een strategie uit te werken hoe onze protest- en demonstratie-actie op 1 oktober zou worden uitgevoerd.

De zondag was gunstig voor zo'n bijeenkomst om plannen te maken voor het protest, omdat de regeringsautoriteiten en de veiligheidstroepen dergelijke bijeenkomsten altijd bruut de kop indrukte, wetende dat het massademonstraties in het hele land zou aanwakkeren. De zondag kwam goed uit, omdat ze dan niet bang moesten zijn voor verdenking, omdat het een vrije dag was.

Tijdens deze bijeenkomst hebben ze hun krachten gebundeld in de vorm van geld, ideeën, energie en deelname om op 1 oktober 2015 een succesvolle demonstratie neer te zetten.

Verzoeker werd bij dit forum geïntroduceerd door een collega van hem, Macmillan. Alle betrokkenen waren allemaal op de een of andere manier slachtoffer geweest van het marginalisatie- en discriminatiebeleid van de regering van de Republiek Kameroen, en daarom was hun strijd voor vrijheid, rechtvaardigheid en gelijkheid van essentieel belang.

Ze kochten materiaal om inscripties op borden te schrijven met de woorden: rechtvaardigheid, gelijkheid, vrijheid, onafhankelijkheid, bevrijding, goed beleid, enz. Ze kochten kleding om er uniform uit te zien, eten en drinken om de dag van bevrijding en vrijheid van de koloniale overheersing te vieren. Strategie over waar en wanneer de demonstratie zou beginnen en eindigen: (Muea tot Mijl 16 Bolifamba).

d2/ Ze werden verder verdeeld in kleinere groepen om opnieuw samen te komen op 30 september 2015, op verschillende locaties voor bepaalde taken die moesten worden uitgevoerd voor de laatste voorbereidingen voor de 1 oktober demonstraties en viering.

De meesten van hen op die bijeenkomst waren studenten, leraren, advocaten, zakenmensen, gepensioneerde werknemers. Ook werkten ze samen met de leden van het Southern Cameroons National

Congress (SCNC), die ook van plan waren om actief deel te nemen aan de demonstratie en het protest op 1 oktober 2015.

Verzoeker heeft - als reactie op de beslissing van het CGVS - de laatste week van september 2015 (en de voorbereidingen die daarin plaatsvonden) zo uitgebreid en uitvoerig mogelijk trachten te beschrijven hierboven.

e. Volgens het CGVS blijkt uit de verklaring van verzoeker dat hij niet politiek actief was. Dit leidt het CGVS (foutief) af uit het gegeven dat verzoeker geen melding heeft gemaakt van zijn politieke activiteiten wanneer hem de vraag werd gesteld: "wat doet u in uw vrije tijd?".

Als het CGVS daar verzoeker dieper op had ondervraagd zouden zij het volgende te weten zijn gekomen inzake zijn politieke activiteit:

e1/ Afgezien van verzoeker zijn actieve initiatie, organisatie en deelname aan verschillende stakingsacties, demonstraties en protesten in mijn universiteitsdagen (2004 — 2010) in Yaounde, om te strijden tegen de discriminatie en marginalisatie van Zuid-Kameroeners in de universiteit en andere staatsinstellingen, is hij eveneens actief geweest in protesten en demonstraties in 2014/2015.

e2/ Op 22 februari 2014 legde verzoeker de examens voor de balie af om als advocaat te worden beëdigd. Hij was geslaagd voor het schriftelijke gedeelte met resultaten die op 31 juli 2014 zijn vrijgegeven. Hij ging voor het mondelinge examen en zijn naam werd eruit gelicht toen de definitieve resultaten werden vrijgegeven op 24 oktober 2014, om redenen die nooit aan hemzelf of aan anderen die in dezelfde situatie verkeerden, bekend zijn gemaakt. Als reactie hierop ging hijzelf en een groot aantal anderen, voornamelijk rechtenstudenten die aan de balie-examens hadden deelgenomen, op 1 november 2014 ging de straat op om onze grondwettelijke rechten uit te oefenen door te protesteren.

We hadden informatie gekregen dat de staat hun corrupte beleid van regionaal evenwicht, dat altijd in het voordeel van de Franstalige bevolking was, ten uitvoer had gelegd.

Het protest vond plaats in Great Soppo, Buea en duurde drie en een half uur op 1 november 2014.

e3/ Daarnaast was verzoeker ook actief betrokken bij het protest van 1 oktober 2015. Hij nam deel aan de organisatie en aan de demonstraties zelf. Het protest begon laat in de middag tot in de avond. Dit leidde tot mijn arrestatie, marteling en brutaliteit door de Kameroense veiligheidsdiensten en uiteindelijk zijn gevangenneming gedurende een week onder zeer afschuwelijke behandelingen en onmenselijke omstandigheden door de Kameroense politiediensten.

Verzoeker toont - door aanwezigheid bij deze twee protesten- meer dan concreet zijn politieke betrokkenheid aan bij de Engelstalige minderheidsgroep in Kameroen.

f. Het CGVS stelt in haar beslissing ten onrechte dat het opvalt dat verzoeker voor DVZ niet met zekerheid kon aangeven wanneer hij deelnam aan een protestactie, hoewel deze actie gebeurde op de dag waarop de onafhankelijkheid van Groot-Brittannië wordt herdacht.

Niet alleen voor het CGVS, maar tevens voor de DVZ (02.08.2019) heeft verzoeker met zekerheid aangegeven dat hij betrokken was in een protestactie op 01.10.2015 en dat hij n.a.v. deze protestactie op 01.10.2015 werd gearresteerd.

Verzoeker verklaarde voor DVZ (02.08.2019): [...]

Het gaat dan ook niet op om de uitdrukking 'ik denk' uit te vergroten tot het z gezegde gegeven dat verzoeker niet met zekerheid zou geweten hebben dat het protest op die dag zou hebben plaatsgevonden. Zijn verduidelijking achter - die bewust door het CGVS in zijn beslissing dd. 08.04.2021 niet wordt aangehaald - zegt voldoende en toont aan dat verzoeker, net zoals hij verklaarde voor het CGVS zeker is van het gegeven dat de protestactie, waaraan hij deelnam, plaatsvond op 01.10.2015.

g. Het CGVS vindt het vreemd dat N.A. in zijn verklaring niet spreekt over de arrestatie en detentie van verzoeker. Hoewel N.A. niet expliciet spreekt over de arrestatie van cliënt, stelt hij wel het volgende:

[...]

Uit de verklaring van de heer N.A. blijkt zodoende dat de moeder van verzoeker N.A. heeft ingelicht: over de toenemende veiligheids dreigingen tegen haar zoon; dat haar zoon door als terrorist en separatist wordt bestempeld.

I.t.t. wat het CGVS beweert wordt in de verklaring van N.A. niet enkel gesproken over de overleden vader, maar tevens over de eigen risicovolle situatie van verzoeker. Verder dient eveneens de verklaring van de advocaat, O.C.M., te worden geraadpleegd, die letterlijk verklaart:

[...]

h. Het CGVS vindt het niet aannemelijk dat verzoeker - nadat hij een visum heeft verkregen in Nigeria om naar Roemenië te gaan - nog terugkeert naar Kameroen en zo zijn leven zou riskeren.

Verzoeker handelde op instructie van Commander N.A. en de door hem aangestelde begeleider, Stephen T..

Verzoeker is - op instructies van N.A. - met de door hem aangestelde begeleider naar Nigeria gegaan voor een interview om een visum voor Roemenië te verkrijgen.

Het was nog niet zeker of ze dat visum zouden verkrijgen en wanneer ze het gingen verkrijgen. Verder, is het zo dat N.A. had georganiseerd dat verzoeker niet via de luchthaven van Nigeria, maar via de luchthaven van Kameroen het veiligste kon vertrekken. N.A. had namelijk connecties bij de beveiliging van de luchthaven van Kameroen.

Dit blijkt ook uit zijn verklaring:

[...]

Een dergelijke verzekerde begeleiding doorheen de 'security checks' van de luchthaven, had N.A. niet kunnen garanderen op de luchthaven van Nigeria.

Zodoende is het duidelijk dat daarom verzoeker via de luchthaven van Kameroen moest reizen en dit voor hem ook de meest veilige en minst risicovolle weg was.

i. Voor verzoekende partij is het niet gemakkelijk geweest om stukken bij te brengen om zijn verhaal te ondersteunen. De frustratie bij verzoekende partij is dan ook enorm groot als in de beslissing van het CGVS te lezen staat dat de door hem bijgebrachte verklaringen, het autopsieverlag en de facebookposts "gezien het gesolliciteerd karakter ervan, geen bewijs zijn van de waarachtigheid van de door verzoeker of door de schrijvers aangehaalde gebeurtenissen".

Dit is weinig serieus te noemen.

Eenzijds vergroot het CGVS vergroot elke misspreking van verzoeker of elke misinterpretatie van hen uit tot buitenmatige proporties.

Anderzijds reduceren ze elk door verzoeker bijgebracht stuk tot een 'gesolliciteerd stuk dat niet bijdraagt aan de geloofwaardigheid'.

Op een dergelijke manier kan elke vraag voor asiel worden afgewezen...

Het CGVS neemt inzake de verklaring van N.A. twee stellingen in:

- in eerste instantie gaat ze er dieper op in om dan - volgens hun eigen interpretatie - te besluiten dat het niets zegt over de arrestatie en detentie van verzoeker;

in tweede instantie vraagt ze om geen rekening te houden met o.a. deze verklaring, gelet op het gesolliciteerd karakter ervan..

Het CGVS weet duidelijk niet op wat heen gesprongen.

j. Naast de eigen politieke activiteiten van verzoeker, spelen ook de persoon en de voorgaanden van zijn vader een belangrijke rol, waarom hij asiel aanvraagt.

Zijn vader was in Munyenge een bekend lid van het Zuid-Kameroens Nationaal Congres (SCNC). Hij is kort voor de arrestatie van verzoeker vermoord teruggevonden door verzoeker en zijn familie.

Verzoeker en zijn familie vermoeden tot op heden nog steeds dat het lidmaatschap van hun vader bij SCNC de voornaamste oorzaak was van zijn uiteindelijk overlijden. De regering heeft namelijk nooit stappen ondernomen om de oorzaak van zijn dood te onderzoeken.

Alle leden van verzoeker zijn familie hebben tot op dit moment de eredienst in de kerk opgeschort vanwege de vader van verzoeker.

k. Het CGVS vindt het daarnaast vreemd dat verzoeker niet veel lijkt te weten omtrent het overlijden van zijn vader.

Verzoeker verklaart hier ten stelligste over dat:

- zijn moeder dit opvolgde (daar verzoeker niet altijd in het dorp aanwezig was);

- zijn moeder enorm veel navraag hieromtrent deed bij de overheid/politie;

- hij 99% zeker is dat zijn vader vermoord is omwille van zijn betrokkenheid bij SCNC;

- hij gevraagd heeft aan de familie-advocaat om dit op te volgen (wanneer duidelijk werd dat de politie niets deed/ geen informatie gat).

Omtrent het stilzwijgen van de politie en het gebrek aan onderzoek kan verwezen worden naar de gevoegde rapporten (stukken 4-6).

Ter verduidelijking, noch verzoeker, noch zijn familie heeft het lichaam van zijn vader gevonden. Als dit zo werd verklaard t.a.v. DVZ of CGVZ, is dat slechts een uitdrukking, waarmee hij de eerste keer beschrijft dat hij zijn vader gezien heeft na zijn overlijden.

l. De enige manier waarop verzoeker nog zijn steentje kon bijdragen, hier vanuit België, was via social media.

Zo heeft hij zich in het begin van zijn aankomst in België dan ook enorm actief geprofileerd als politiek activist, tegen de Franstalige regering in Kameroen.

Hij heeft uiteindelijk veel van deze social media posts eraf moeten halen, onder druk van bedreigingen. Niet enkel hijzelf maar ook zijn familieleden werden bedreigd door de Kameroense autoriteiten.

J. Dat verzoeker zijn lidmaatschap bij West-Kameroen Movement for Change (WCMC) en Cameroon Anglophone Civil Society Consortium (CACSC) een negatieve invloed heeft op zijn veiligheid in Kameroen, blijkt uit de bij dit verzoek gevoegde rapporten van:

- Amnesty International over de mensenrechtensituatie in Kameroen, 2017/2018;
- UNHCR Nigeria over de conflict- en crisissituatie in Kameroen.

K. Tot slot lijkt het CGVS in laatste instantie te erkennen dat er wel degelijk een crisis is in Zuid-West Kameroen (Engelstalige regio), maar stelt ze dat het voor verzoeker perfect mogelijk is om te leven in Franstalig Kameroen (vb. omgeving van Yaoundé). In de Franstalige regio's zou volgens het CGVS geen sprake zijn van een conflict.

Ter weerlegging van de foute stelling van het CGVS dat in de Franstalige regio's van Cameroon het conflict niet zou spelen, verwijst verzoeker naar de bij dit verzoekschrift bijgebrachte persartikels (stuk 7a-h) alsook naar de rapporten van Amnesty International en de UNHCR (stukken 4-6).

Uit de gevoegde persartikels en uit de verklaring van de 'African Bar Association' (stuk 8) blijkt eveneens dat Zuid-Kameroense asielzoekers en vluchtelingen die uit Nigeria zijn ontvoerd en naar Frans-Kameroen zijn teruggestuurd:

- Ofwel worden gearresteerd, en vastgehouden in Frans Kameroen, (Yaounde);
- Ofwel worden aangeklaagd en veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf in Frans-Kameroen.

Wat de persoonlijke situatie van verzoeker betreft, kan het volgende worden gesteld:

k1/ Verzoeker is de Franstalige taal niet machtigt. Hij spreekt Engels.

k2/ Verzoeker heeft vroeger nog in Yaoundé gestudeerd.

Dit klopt, maar dit was reeds in het verleden (2004-2010). Op dat moment speelde de crisis nog niet in die proporties waarin ze nu speelt.

Zelfs toen moest verzoeker al opboksen tegen problemen van discriminatie en marginalisering. Dit vormde dan ook de reden hij waarom vanaf dan zich politiek actief is beginnen inzetten in protesten en demonstraties tegen de Franstalige meerderheidsregering. Daarenboven is duizenden kilometers verwijderd van de Engelssprekende regio's van Kameroen.

Als verzoeker verplicht wordt teruggestuurd naar Yaounde of een ander gebied in de Franse regio's, zal hij niet in de mogelijkheid zijn om door vrienden en familieleden (afkomstig van de Engelstalige regio's in Kameroen) te worden bezocht en verzorgd.

Daarenboven zou verzoeker in deze Franstalige regio's van Kameroen ook niet de juiste juridische vertegenwoordiging in de rechtbank krijgen, waarop hij recht heeft.

k3/ Verder kan men verzoeker niet terugsturen naar een Franstalige regio in Kameroen, louter omdat een halfzus van hem daar woont. De situatie van zijn halfzussen is helemaal anders:

P., is een halfzus die verzoeker helemaal niet goed kent maar waarmee hij wel een relatie wil opbouwen. Echter, zij verblijft in het Franstalige gedeelte van Kameroen omdat zij aldaar verbonden is met een (uit origine) Franstalige Kameroen, die zij enorm goed kent.

D. is in het Franstalig gedeelte van Kameroen getrouwd met een van origine Franstalige Kameroen.

Zowel P., als D., zijn reeds - omwille van hun origine - een 'enemy to the Government'. Zij hebben reeds de hulp van hun Franstalige Kameroenees nodig om zelf een vreedig bestaan in het Franstalige gedeelte van Kameroen te kunnen hebben en om niet onderdrukt te worden.

Het is in de praktijk onmogelijk dat zij - als van origine Engelstalig - een halfbroer zouden kunnen helpen (en eventueel huisvesten) die gekend is voor eerdere politiek activistische activiteiten.

k4/ In zijn middelbaar en in het begin van de Universiteit in Yaoundé was verzoeker bevriend met één van origine Franstalige Kameroenees.

Deze vriend werkt momenteel bij de overheid.

Voor deze vriend is het dus in de praktijk eveneens onmogelijk om:

EN verzoeker te helpen om zich te integreren in de Franstalige regio;

EN zijn job als docent aan de Universiteit te behouden.

k5/ Zodoende is aangetoond dat eveneens in de Franstalige regio's in Kameroen er een onderdrukking heerst van de Engelstaligen.

Verder heeft verzoeker aangetoond dat geen enkel van de door het CGVS opgesomde personen, verzoeker voldoende bescherming zou kunnen geven, bij een terugsturen naar een Franstalige regio in Kameroen. Het is dan ook werkelijk onveilig om verzoeker zowel naar het Zuid-Westen (Munyenge - zijn thuis) terug te sturen of naar een Franstalige regio in Kameroen.

III. 2. B. Procedureel verweer

15. Naast de inhoudelijke incorrectheden, schendt de weigeringsbeslissing van het CGVS daarenboven een aantal wettelijke bepalingen:

a) Eerste middel: schending van artikel 3 EVRM

16. Overeenkomstig artikel 3 EVRM:

[citering en theoretische toelichting van artikel 3 EVRM]

Het terugsturen van verzoekende partij naar Kameroen zou tot gevolg hebben dat hij daar omwille van redenen van zijn politieke standpunt, de geschiedenis van zijn vader, zijn uittalingen op social media platformen en zijn lidmaatschap bij CACSC en WCMC:.

In het beste geval: gearresteerd zal worden, gevangenisstraf effectief zal moeten uitzitten en na zijn vrijlating verder ook sociaal geïsoleerd en onderdrukt door de overheid zal leven;

In het slechtste geval: zal vermoord worden (zoals zijn vader) of (net zoals zijn moeder en zijn dochter) vermist zal zijn.

De eerdere aanhouding van conculant en de rol die hij vervulde binnen Engelstalige minderheidsgroep, heeft tot gevolg dat verzoekende partij, als hij zou teruggestuurd worden naar het Zuid-Westen (of een Franstalige regio) van Kameroen, opnieuw zal worden blootgesteld aan onrechtmatige arrestatie, detentie en mogelijks foltering vanwege de Kameroense overheid.

Het middel is dan ook gegrond.

b) Tweede middel: Schending van artikel 10 EVRM

18. Artikel 10 van het EVRM bepaalt - inzake de Vrijheid van meningsuiting - als volgt:

[...]

19. Gezien zijn politieke activiteiten kan verzoeker, als actief lid met een zekere zichtbaarheid, zeker ook gelet op de persoon van zijn vader, zich terecht beroepen op een objectieve vrees voor vervolging in het geval van zijn terugkeer naar het Zuid-Westen van Kameroen (of een Franstalige regio).

Doordat verzoeker niet de mogelijkheid heeft om in het Zuiden of het Noorden van Kameroen een leven te leiden overeenkomstig zijn politieke voorkeur.

Zo zou het terugsturen van verzoekende partij naar zijn thuisland Kameroen, neerkomen op het definitief ontzeggen aan conculant van een recht op vrije meningsuiting.

Terwijl artikel 10 van het EVRM de vrijheid van meningsuiting beschermt. Zodat de bestreden beslissing het desbetreffende artikel 10 EVRM schendt.

Toelichting:

Verzoeker heeft gedurende de asielprocedure steeds duidelijk aangegeven dat hij behoort tot de Engelssprekende minderheidsgroep in Kameroen.

Zo verzoeker gedwongen het land heeft dienen te verlaten omwille van eerdere publieke uitingen van zijn politieke voorkeuren, wordt er een inbreuk gepleegd op de vrijheid van meningsuiting, als verzoeker terug naar Kameroen zou worden gestuurd.

Verzoeker heeft in Kameroen namelijk slechts de mogelijkheid om zich aan te sluiten bij de politieke opvattingen van de Franstalige meerderheidspartij, als hij zich in het openbaar uitspreekt. Aangezien hij dit duidelijk niet wil, omdat hij een andere politieke opvatting beleeft, is het voor hem dan ook onmogelijk om zijn vrijheid van meningsuiting te kunnen laten zegeviereren in Kameroen.

Door verzoeker toch terug te sturen naar Kameroen maakt België zich schuldig aan een schending van de vrijheid van meningsuiting, gewaarborgd in artikel 10 EVRM. België weet dat het voor verzoeker onmogelijk is om in Kameroen een vrije stem te hebben binnen zijn politieke voorkeur. Desondanks deze kennis, hem toch terug sturen naar Kameroen, betekent de schending van dit recht in de hand werken.

Zolang hij in Kameroen zal verblijven, zal de vrijheid op meningsuiting geschonden blijven.

Gelet op het nog steeds heel anti-Engelstalige regime in heel Kameroen, ziet het er niet naar uit dat de toestand daar snel zal veranderen (stukken 4-7).

De schending zal dus uitmonden in een permanente inbreuk op de vrijheid van meningsuiting van verzoekende partij. Dit zou nooit de proportionaliteitstoets van artikel 10 (§2) EVRM doorstaan. Desbetreffend artikel wordt dan ook geschonden door de asielaanvraag van verzoekster te weigeren.

Het middel is gegrond.

c) Derde middel: schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet

20. Indien verzoekende partij dient terug te keren naar Kameroen, zal hij daar vervolgd worden omwille van zijn politieke opvatting, wat de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet schendt.

Overeenkomstig artikel 48/3 Vreemdelingenwet:

[...]

Van zodra een vreemdeling dus verkeert in de wettelijke voorwaarden van art. 48/3 Vreemdelingenwet, is men verplicht om aan deze vreemdeling de vluchtelingenstatus toe te kennen.

21. Verzoekende partij :

A. kwalificeert als een vreemdeling in de zin van artikel 1 van de Vreemdelingenwet;

B. heeft een gegronde vrees voor vervolging;

C. om redenen van het hebben en verkondigen van de politieke opvattingen van de Engelstalige minderheidspartij,;

D. bevindt zich buiten het land waarvan men de nationaliteit bezit;

E. kan de "bescherming" van het land van nationaliteit niet inroepen.

Enkel punt A. en E. vereisen verdere uitleg.

22. Wat betreft punt A. moeten de daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève:

[...]

In casu zou het terugsturen van verzoekende partij, zoals hierboven aangetoond, een schending van art. 3 EVRM met zich meebrengen. Deze voldoende ernstige mensenrechtenschendingen waaraan verzoekende partij zal worden blootgesteld, bij terugkeer naar Kameroen, zijn bijgevolg voldoende om als daden van vervolging onder punt B. te kwalificeren. Het zijn daden van genderspecifieke aard.

23. Wat betreft punt E.:

Verzoekende partij maakt deel uit van de Engelstalige minderheidspartij.

Uit de bijgebrachte persartikelen blijkt heel duidelijk dat de regeringspartij in Kameroen via allerlei wege inspanningen doet om de Engelstalige minderheidsgroep te ontmantelen:

- door massale arrestaties (ook in de Franstalige regio's);
- door explosies en inbrandstekingen;
- door geforceerde terugsturingen van asielaanvragers in Nigeria;
- door het martelen en vermoorden van de Engelstalige leiders ;
- door de leiders van separatistische groeperingen te veroordelen en levenslange celstraffen op te leggen; (stukken 7a-h)

Zo misbruikt de regeringspartij de hefbomen van de regering om critici het zwijgen op te leggen, de oppositie te neutraliseren en haar politieke macht over het Kameroense volk te verankeren.

Verzoekende partij kan de bescherming van zijn thuisland dus niet inroepen gelet op het gegeven dat zijn politieke voorkeur niet getolereerd wordt en op allerlei manieren (via officiële instanties) onderdrukt wordt. Hij kan zodoende niet met zijn politieke voorkeur leven in Kameroen, valt niet onder de bescherming van de Kameroense overheid en kan geen toegang krijgen tot het rechtssysteem in Kameroen.

Verzoekende partij zal dus nooit volkomen - zoals een aanhanger van de Franstalige regeringspartij - toegang krijgen tot een effectief rechtssysteem, daar deze onderdrukking tot een zeker gedogen ten aanzien van de schendingen van de fundamentele rechten van de leden van de minderheidsgroep leidt.

Aangezien de voorwaarden van artikel 48/3 Vreemdelingenwet vervuld zijn, moet aan verzoekster dus de vluchtelingenstatus worden toegekend.

Het middel is gegrond.

d) Vierde middel: schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet

24. Overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet:

[...]

Van zodra een vreemdeling dus verkeert in de wettelijke voorwaarden van art. 48/4 Vreemdelingenwet, is men verplicht om aan deze vreemdeling de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

25. Verzoekende partij is gekend als een actieve aanhanger van de Engelstalige minderheidsgroep. Dit staat volledig buiten enige betwisting. Indien hij dient terug te keren naar Kameroen zou hij een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zijnde een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst. Er dient aan verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden aangezien de Engelstaligen een zwaar onderdrukte minderheidsgroep uitmaakt in Kameroen, en zeker in de verblijfplaats van verzoeker (stuk 3).

Tot de Engelstalige minderheidsgroep behorend zijn in Zimbabwe, betekent zonder uitzondering verstoting door de regulerende overheid. Zo loopt verzoekende partij vb. het risico op willekeurige ondervragingen, arrestaties en beschuldigingen, alsmede is er ernstig risico op geweldplegingen tegen aanhangers van de Engelstaligen, evenals risico op bestraffing van deze.

Zeker nu verzoekende partij reeds tweemaal eerder gearresteerd is geweest voor zijn actief lidmaatschap bij de minderheidsgroep; tijdens deze detenties telkenmale gefolterd is geweest; rond het verdacht overlijden van zijn vader nog steeds niet meer duidelijkheid bestaat; zijn moeder en dochter nog steeds opgegeven zijn als vermist; staat een nieuw risico op arrestatie en foltering vast.

26. Gelet op de hierboven uitvoerig beschreven redenen, staat het politieke standpunt van verzoekende partij volledig buiten enige betwisting. Er is geen reden om te twifelen aan zijn politieke voorkeur. De argumenten die het CGVS hieromtrent aanhaalt zijn onvoldoende om de asielaanvraag te weigeren.

Indien verzoekende partij dient terug te keren naar Kameroen zou hij, gelet op zijn politieke voorkeur en gelet op de huidige regulerende regeringspartij in Kameroen (XXX), een reëel risico lopen op:

vervolgning wegens het behoren tot een bepaalde politieke groep (art. 48/3 Vreemdelingenwet) ; ernstige schade bestaande uit onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (art. 48/4 Vreemdelingenwet).

Het middel is gegrond.

[...].

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“2. persartikel 03.04.2021 inzake de aanval op een UN-konvooi;

3. persartikel 25.06.2018 “Burning Cameroon: Images you’re not meant to see”

4. Report Amnesty International;

5. Report UNHCR - Cameroon situation;

6. Report UNHCR - Nigeria situation;

7. Persartikels inzake toestand in Kameroen (ook in de Franstalige regio’s);

8. Verklaring van de ‘African Bar Association’.

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met volgende stukken:

“10. Medical report constats asbl dd. 20/5/21

11. Rapport van Dr. S. Naegels dd. 10/9/21

12. Attest dd. 21/9/21 van psycholoog J. Sallie”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Ingevolge de onderlinge verwevenheid worden de aangevoerde middelen samen behandeld.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze dat verzoeker niet aannemelijk heeft weten maken dat hij Kameroen heeft verlaten uit vrees voor vervolging door de Kameroense autoriteiten.

De elementen van de motivering zijn de volgende:

(i) inzake verzoekers vermeende arrestatie op 1 oktober 2015:

- verzoeker heeft reeds in Roemenië een verzoek om internationale bescherming ingediend en ontving aldaar een weigeringsbeslissing;
- verzoeker legt incoherente verklaringen af aangaande de datum van het overlijden van zijn vader en situeert het overlijden afwisselend voor en na zijn arrestatie op 1 oktober 2015 (verklaring DVZ, punt 13; vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19-20, p. 23, p. 27);
- verzoeker heeft geen idee welk bedrag er betaald werd om hem op borgtocht vrij te krijgen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23);
- verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij betrokken was bij de organisatie van de demonstratie van 1 oktober 2015, gezien hij niet weet wie de vergadering leidde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25), nergens uit zijn verklaringen bij de DVZ kan blijken dat hij betrokken was bij de organisatie van deze demonstratie en uit de door verzoeker bijgebrachte verklaringen van zijn vriendin en advocaat evenmin blijkt dat hij betrokken was bij de organisatie;
- uit verzoekers verklaringen omtrent zijn bezigheden in Kameroen kan niet blijken dat verzoeker politiek actief was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-10);
- uit de verklaring van N.A., die door verzoekers moeder werd gecontacteerd om verzoekers vertrek uit Kameroen te organiseren, blijkt niet dat verzoeker werd gearresteerd en vastgehouden omdat hij deelnam aan een demonstratie;
- er kan niet worden ingezien dat verzoeker, die naar Nigeria ging om er een visum voor Roemenië te bekomen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13), dan nog terugkeert naar Kameroen omdat zijn moeder en de militairen denken hem te kunnen beschermen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28-29);
- de verklaringen van verzoekers advocaat O.C.M., chief Denis Likowo Metombe, N.A. en K.G. zijn geen bewijs van de waarachtigheid van de door hem of de door de schrijvers van deze verklaringen aangehaalde gebeurtenissen;
- verzoeker maakt het gelet op voorgaande niet aannemelijk dat hij op 1 oktober 2015 opgepakt werd in de beweerde omstandigheden;

(ii) inzake de dood van zijn vader:

- verzoekers wisselende verklaringen aangaande het tijdstip van de dood van zijn vader tast de doorleefdheid van zijn verklaringen aangaande de moord op zijn vader grondig aan;
- verzoeker weet uitermate weinig over de omstandigheden rond de moord op zijn vader: hij weet niet wie zijn vader heeft gedood, noch de precieze reden waarom en kan niet eenduidig stellen wie het lichaam van zijn vader ontdekte (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20-21, p. 27-28; vragenlijst CGVS, vraag 3.5);
- verzoeker legt voor de DVZ geen enkele verklaring af aangaande het lidmaatschap van zijn vader bij SCNC of over de problemen die hij zou hebben gehad met dorpsbewoners en de kerkgemeenschap;
- het autopsieverslag gaat niet gepaard met geloofwaardige verklaringen en betreft daarenboven slechts een kopie van een document, wat eenvoudig na te maken is;

- verzoeker maakt het gelet op voorgaande niet aannemelijk dat zijn vader gedood werd in de omstandigheden zoals hij deze schetst, laat staan dat verzoeker omwille van zijn problemen, eveneens problemen zou hebben;

(iii) inzake verzoekers arrestatie op 14 mei 2007 ingevolge een studentenprotest op de Universiteit van Yaoundé:

- uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij, niettemin hij enige tijd werd vastgehouden, vrijgelaten werd dankzij de tussenkomst van onder meer de administratie van de universiteit en het Ministerie van het Hoger Onderwijs (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19).
- verzoeker brengt zijn latere convocaties niet in verband met de protesten waaraan hij als student aan deelnam (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19-22);
- verzoeker kon in 2013 een paspoort aanvragen en Kameroen in 2014, via de luchthaven in Douala, in- en uitreizen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10);
- verzoeker maakt geen actuele vrees voor vervolging omwille van zijn deelname aan studentenprotesten toen hij les volgde op de Universiteit van Yaoundé aannemelijk.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

5. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat de procedure in Roemenië definitief afliep op 27 april 2018 en dat sindsdien de situatie veranderd is en een aantal zaken duidelijker zijn geworden. Verzoeker wijst op zijn lidmaatschap van CACSC en WCMC, zijn online activiteiten en ontvangen bedreigingen, de verdwijning van zijn moeder en zus en de vernietiging van zijn geboorteplaats Munyenge.

Er dient echter vastgesteld dat verzoekers betoog in het verzoekschrift niet wegneemt dat de ongeloofwaardigheid van verzoekers vermeende toenmalige problemen in Kameroen ook bevestigd wordt door het feit dat verzoeker geen internationale bescherming kreeg toen hij hierom verzocht in Roemenië.

Dat verzoeker bij zijn verzoek in Roemenië over het overlijden van zijn vader en zijn arrestatie heeft gesproken en de Roemeense asielinstanties reeds oordeelden dat verzoeker geen internationale bescherming behoeft (notities van het persoonlijk onderhoud p. 21), is dan ook wel degelijk een indicatie van de onwaarschijnlijkheid van verzoekers vluchtmotieven.

6. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over het (tijdstip van) overlijden van zijn vader stelt verzoeker in het verzoekschrift dat hij zeer gestresseerd was tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en een beweerdelijke verspreking van datum daaraan kan te wijten zijn.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen zich niet beperkten tot een loutere verspreking van datum, maar dat hij ook incoherent was aangaande de chronologie van de feiten. Het is niet onredelijk te verwachten dat verzoeker dermate ingrijpende gebeurtenissen als de dood van zijn vader en zijn arrestatie correct en eenduidig zou kunnen situeren ten opzichte van elkaar. Dat verzoeker dit niet kan wijst erop dat zijn verklaringen niet op ware en beleefde ervaringen berusten.

Bovendien blijkt uit lezing van de bestreden beslissing dat aan verzoeker steunmaatregelen werden verleend en dat verzoeker in staat was deel te nemen aan onderhavige procedure:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het door u neergelegde attest van psychologische opvolging blijkt immers dat u lijdt aan post-traumatische stress en dat u symptomen van een depressie gekoppeld met angsten vertoont (attest beschikbaar in de groene map). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het onderhoud onderbroken (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 11/02/2021 (verder notities CGVS), p. 9 + p. 16). Er werd u eveneens meegegeven dat u zelf ook kon aangeven indien u nood had aan een korte onderbreking (notities CGVS, p. 3), van welke mogelijkheid u gebruik maakte (notities CGVS, p. 30). Verder blijkt uit het geheel van uw verklaringen voor het CGVS en voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om een vrees voor vervolging in uw thuisland uit te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”.

Verder kan uit lezing van de notities van het persoonlijke onderhoud allerm minst worden opgemaakt dat er zich communicatieproblemen voordeden, noch dat verzoeker het (bijzonder) moeilijk had om de vragen te beantwoorden.

Daar waar nog aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn persoon, leefwereld en belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt.

Verzoekers pogingen in het verzoekschrift tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen en benadrukken van de eenduidigheid van zijn verklaringen vinden geen steun in het administratief dossier en de vastgestelde tegenstrijdigheden laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielp procedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken. De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

7. Daar waar verzoeker hekelt dat hij noch zijn raadsman over een afschrift van het eerste interview bij de DVZ beschikt, dient opgemerkt dat zowel verzoeker als zijn raadsman wel degelijk kennis konden nemen van dit interview, dat zich in het administratief dossier van verzoeker bevindt.

Verzoeker heeft overeenkomstig de wet van 11 april 1994 een recht op inzage. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoeker en zijn raadsman mochten tevens, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier, inkijken op de zetel van het Commissariaat-generaal. Het inzagerecht laat verzoeker toe om zijn dossier op het Commissariaat-generaal in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde hun verdediging te organiseren.

Verzoeker blijkt ook op 2 augustus 2019 de vragenlijst van het CGVS, opgesteld op dezelfde datum, te hebben ontvangen (cf. inhoud stuk 7).

Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 6 van het EVRM dient erop gewezen dat artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

8. Waar verzoeker stelt dat hij het bedrag van de borgtocht niet kende omdat hij andere zorgen had, betreft dit een louter persoonlijke vergoelijking. Er kan echter niet worden aangenomen dat verzoekers advocaat hem niet zou inlichten over het bedrag van de borgsom, noch dat zijn advocaat hem de rekening niet presenteerde.

9. Verzoekers toevoegingen in het verzoekschrift aangaande de vergadering voorafgaand aan de manifestatie op 1 oktober 2015 zijn laattijdig. Dat verzoeker zich na kennisname van de bestreden beslissing en na confrontatie met zijn onwetendheden opeens wel details herinnert aangaande deze vergadering is niet ernstig en kan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn onwetendheid over deze vergadering niet verschonen.

10. Verzoeker meent in het verzoekschrift dat verweerder hem dieper had moeten ondervragen over zijn politieke activiteiten en geeft een opsomming van zijn politieke activiteiten. Hij gaat er echter aan voorbij dat net de vaststelling dat hij, wanneer hij op een open manier gevraagd wordt naar zijn tijdsbesteding, helemaal niet denkt aan zijn beweerde politieke activiteiten de geloofwaardigheid ervan ondermijnt. Verzoeker koppelt zijn politieke activiteiten enkel aan zijn (gefabriceerd) asielrelaas.

11. Verzoeker gaat in op de door hem neergelegde verklaring van N.A. en wijst erop dat deze spreekt over de risicovolle situatie van verzoeker. Hiermee weerlegt hij echter geenszins de vaststelling dat N.A., die door verzoekers moeder gecontacteerd werd om verzoeker te helpen, de arrestatie en detentie van verzoeker niet aanhaalt.

12. Ook verzoekers bewering in het verzoekschrift dat het voor hem veiliger was om via de luchthaven van Kameroen dan die van Nigeria te reizen, omdat hij in Kameroen werd bijgestaan door S.T., is geenszins aannemelijk. Indien verzoeker werkelijk gezocht en gevisieerd werd door de Kameroense autoriteiten, kan niet worden ingezien dat hij vanuit Nigeria zou terugkeren naar Kameroen om vervolgens vandaar het land waarvoor hij een vrees voor vervolging heeft, te ontvluchten.

13. Daar waar verzoeker stelt dat hij weinig weet over de dood van zijn vader en dat zijn moeder dit opvolgde, dient opgemerkt dat van verzoeker, die om internationale bescherming verzoekt, redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent (de omstandigheden van) het overlijden van zijn vader, aangezien diens dood volgens verzoeker verbonden is aan zijn eigen problemen. Daar de vlucht uit het land van herkomst een gebeurtenis met een enorme impact op verzoekers leven is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers moeder hem inlicht over de oorzaak ervan. Minstens mag worden verwacht dat verzoeker verduidelijking vraagt en dat zijn moeder die dan ook verschaft. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Verzoekers verwijzingen naar algemene rapporten aangaande de politie in Kameroen (stukken 4-6, gevoegd bij verzoekschrift) kan zijn onwetendheid inzake de dood van zijn vader niet verschonen. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat zowel de chieft als zijn moeder meer informatie hadden. Voor zover verzoeker pogingen zou hebben ondernomen om bij de politie inlichtingen te verkrijgen over het overlijden van zijn vader, neemt dit niet weg dat redelijkerwijs kon worden verwacht dat hij de dood van zijn vader met de chieft en zijn moeder zou bespreken.

14. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met een medisch verslag van Constats van 20 mei 2021, een medisch rapport van 10 september 2021 en een attest van 21 september 2021 waaruit blijkt dat verzoeker een psychotherapeutische behandeling volgt.

Verzoeker meent dat het rapport van Constats de littekens en foltering, die hij tijdens zijn periodes van detentie in 2007 en 2015 heeft moeten doorstaan, aantoonst.

Het rapport van Constats bevat in bijlage het psychologisch attest van 24 juni 2020, dat reeds door verzoeker werd voorgelegd aan het CGVS en werd meegenomen in de beoordeling van zijn verzoek. Uit dit attest van psychologische opvolging blijkt dat verzoeker lijdt aan post-traumatische stress en dat hij symptomen van een depressie gekoppeld met angsten vertoont.

Verzoeker wijst er verder op dat het rapport van 10 september 2021 de diagnose stelt van anale pijn, RBPA en soiling en dat het vermeldt dat er een voorgeschiedenis is van herhaalde aanranding.

Het attest van 21 september 2021 vermeldt louter dat verzoeker een psychotherapeutische behandeling volgt.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze stukken. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier, het verzoekschrift en de aanvullende nota. Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel de stukken het bestaan van bepaalde fysieke en mentale letsels kunnen aantonen, vormen deze neergelegde medische en psychologische stukken geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels en problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt.

Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers

afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Uit de attesten zelf blijkt bovendien dat deze steunen op verzoekers verklaringen (zie medisch omstandig attest van Constats van 20 mei 2021: *“De betrokkene verklaart het volgende”*; *“Het verhaal van de betrokkene is over de hele lijn compatibel met het verhaal dat verteld werd”*; zie attest van 10 september 2021: *“In gevangenis anaal verkracht in 2007. Meermaals gebeurd”*; zie psychologisch attest van Constats van 24 juni 2020: *“M. nous dit encore [...] M. nous dit”*).

In casu dient opgemerkt dat de detenties van 2007 en 2015 reeds werden besproken (zie *supra*). Wat betreft verzoekers arrestatie op 14 mei 2007 ingevolge een studentenprotest op de Universiteit van Yaoundé, werd reeds vastgesteld dat verzoeker geen actuele vrees voor vervolging heeft omwille van zijn deelname aan studentenprotesten toen hij les volgde op de Universiteit van Yaoundé, aangezien verzoeker in 2007 werd vrijgelaten, hij zijn latere convocaties niet in verband bracht met protesten waar hij als student aan deelnam en hij in 2013 een paspoort kon aanvragen en in 2014 Kameroen kon in- en uitreizen. Verder werd reeds vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij op 1 oktober 2015 opgepakt werd in de beweerdde omstandigheden, gelet op zijn incoherente, oppervlakkige en onwetende verklaringen dienaangaande.

Bovendien dient opgemerkt dat uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat de omstandigheden van zijn detentie in 2007 erbarmelijk waren, maar dat hij geen melding maakte van foltering of verkrachting ten tijde van deze detentie. Verzoekers verklaringen voor het CGVS knellen met de gedetailleerde beschrijvingen in het attest van Constats van 20 mei 2021 aangaande de wijze waarop hij zou gemarteld zijn (vastgebonden met handboeien, geslagen met handen en een riem met scherpe metalen stukjes, gesneden met mesjes, elektrische schokken) en het gebruik van een *“martelkamer”*, alsook met het gegeven dat zowel in het voormeld attest van Constats als in het medisch rapport van 10 september 2021 melding gemaakt wordt van verkrachtingen ten tijde van verzoekers detentie in 2007. De vaststelling dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud geen melding maakte van foltering en verkrachting gedurende zijn gevangenschap in 2007, doch slechts summiere verklaringen aflegde aangaande de omstandigheden van deze detentie, ondermijnt de waarachtigheid van de voorgehouden door hem ondergane foltering en verkrachtingen.

Ook over zijn vermeende detentie in 2015 verschillen verzoekers (oppervlakkige) verklaringen voor het CGVS met de inhoud van het attest van Constats van 20 mei 2021. Zo wordt in het attest melding gemaakt van het gegeven dat verzoeker werd geslagen door de politie met onder meer een riem en een stok, terwijl verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud nergens verklaarde dat hij zou zijn geslagen met dergelijke voorwerpen.

In het attest van Constats wordt inzake de vastgestelde medische aandoeningen weliswaar een graad van waarschijnlijkheid (van compatibel tot heel compatibel) weergegeven, doch hieruit blijkt voor geen van de betreffende letsels en (psychische) problemen dat deze met zekerheid of uitsluitend toe te schrijven zijn aan de door verzoeker omschreven behandeling(en).

Het loutere feit dat verzoeker een psychotherapeutische behandeling volgt, zoals blijkt uit het door hem ter terechtzitting neergelegde attest van psycholoog Jeroen S., wordt niet betwist, doch kan geenszins de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten aantonen.

In het licht van het gehele dossier kunnen de medische en psychologische attesten de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op mishandeling of problemen bij terugkeer naar Kameroen aannemelijk maken.

15. Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen kan in navolging van verweerder geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering Kameroen te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de Kameroense autoriteiten.

16. Wat betreft verzoekers activisme in België dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek

beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *Note on réfugié sur place claims*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 96).

In navolging van verweerder kan niet worden aangenomen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat hij na zijn aankomst in België actief werd op sociale media en lid werd van een aantal platformen (WCMC en CACSC), noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.

Gelet op het voorstaande maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat de Kameroense autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

Verzoeker herneemt in het verzoekschrift dat hij bedreigd werd omwille van zijn online activiteiten, maar weerlegt hiermee allermindst de motiveringen in de bestreden beslissing dienaangaande. Verzoeker legde vage verklaringen af omtrent deze bedreigingen en liet na deze bij de DVZ te vermelden. Het louter volharden in deze bedreigingen kan deze vaststellingen niet doen ombuigen. Bovendien dient opgemerkt dat verzoeker in het verzoekschrift aangeeft dat hij zich voortaan minder uitgesproken uitsprekt op sociale media.

Verder verwijst verzoeker naar rapporten van Amnesty International en UNHCR om aan te tonen dat zijn lidmaatschap bij WCMC en CACSC een negatieve invloed heeft op zijn veiligheid in Kameroen. Deze informatie is echter van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd.

Samen met verweerder kan niet worden aangenomen dat verzoekers lidmaatschap bij deze platformen en zijn posts op sociale media (waarvan hij overigens een groot deel zelf zou verwijderd hebben) bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten, noch dat hij hierom geïsoleerd zou worden.

Verzoeker toont niet aan dat zijn activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

17. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

18. De door verzoeker bijgebrachte informatie (stukken 2-8, gevoegd bij verzoekschrift) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

19. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

20. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie. De door verzoeker neergelegde informatie inzake de veiligheidssituatie in Kameroen liggen in lijn met de door verweerder aangebrachte informatie en daarop gestoelde beoordeling van de veiligheidssituatie.

Inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betwist verzoeker de motivering in de bestreden beslissing dat hij zich in Franstalig Kameroen kan vestigen. Hij stelt dat hij de taal niet machtig is, dat zijn vrienden en familie hem er niet zullen kunnen bezoeken, dat men hem niet kan terugsturen louter omdat er een halfzus van hem woont, en dat is aangetoond dat Engelstaligen worden onderdrukt in de Franstalige regio's in Kameroen.

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen dienstig verweer ter ontkrachting van de omstandige motivering die stelt dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar hij overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Dienaangaande blijkt uit de elementen in het dossier dat verweerder terecht motiveert als volgt:

“Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in het Franstalig landsgedeelte vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u 6 jaar in Soa woonde, in de omgeving van Yaoundé (notities CGVS, p. 5-6), toen u een studie rechten volgde aan de Universiteit van Yaoundé.

Verder spreekt u wat Frans (notities CGVS, p. 13), wonen uw (half)zussen D. en P. in het Franstalige landsgedeelte, respectievelijk Mangamba en Banga (notities CGVS, p. 14-15) en heeft u regelmatig contact met uw zus P.. U heeft eveneens contact met de moeder van uw dochter die afwisselend in Douala en Buea verblijft (notities CGVS, p. 15). Verder onderhoudt u contact met vrienden die u op de universiteit leerde kennen en die in het Franstalige landsgedeelte wonen en werken (notities CGVS, p. 11). Gevraagd of u zich in het Franstalige landsgedeelte kan vestigen, verklaart u dat het niet kan, omdat u werd vastgehouden en er een opsporingsbericht werd uitgevaardigd (notities CGVS, p. 16), wat u niet aannemelijk wist te maken. Verder haalt u de algemene situatie van Engelstaligen die zich in het Franstalige landsgedeelte vestigen aan. U maakt het echter niet aannemelijk dat u door de autoriteiten gevisieerd of gezocht wordt (zie supra). Er kan verder niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalige landsgedeelte zou vestigen, te meer daar u reeds sinds 2016 in Europa verblijft (notities CGVS, p. 17 + Verklaring DVZ, p. 12), u in België diverse jobs heeft uitgeoefend (zie de door u neergelegde tewerkstellingsdocumenten), u als volwassene meerdere jaren in Yaoundé gewoond en gestudeerd heeft, u een beetje Frans spreekt, en u op zakenreis ging naar het buitenland (notities CGVS, p. 10). Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien blijkt uit uw verklaringen aangaande uw contacten met uw zus P. niet dat zij enige problemen heeft in het Franstalig landsgedeelte (notities CGVS, p. 15)

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.”

Verweerder oordeelde op goede gronden dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

21. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is mutatis mutandis gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection*, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

22. Verder voert verzoeker aan dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst zijn politieke overtuiging zou moeten afzweren en afstand zou moeten doen van zijn fundamentele recht op vrije meningsuiting.

Dit houdt volgens verzoeker een inbreuk in op artikel 10 van het EVRM. Zoals reeds uiteengezet geeft verzoeker echter geen blijk van een doorgedreven politieke overtuiging, waarvan het verplicht moeten afzweren een schending van zijn fundamentele mensenrechten zou uitmaken.

Kosten

23. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS